Zebra Dun - Paběrky

```
C                    G7             C
My pásli v Cimaronu, kde pláň je největší,
                        F          C
když kolem nás šel cizinec a dal se do řeči.
                     F             C
On vypadal tak hloupě, že hned nás napadlo,
                               G7          C
ten chlap jde čerstvě z města, s ním bude divadlo!

Když řek nám, že tam v Santa Fé prý přišel o práci
a že jde přes pláň k Sedmi D, my měli legraci.
On neřekl, jak to bylo, snad s předákem se chyt,
jen ptal se, jestli koně by od nás nemoh mít.

My chechtali se do hrsti nad tímhle frajerem,
prý jakýho chceš, řekni si, hned ti ho vyberem.
Náš Shorty sebral laso a Zebru Duna chyt;
my čekali jak diví, co se tu bude dít.

Ten Dun byl hroznej samotář a to se musí říct,
tak bujnej, že by vyskočil až třeba na měsíc.
Teď kupodivu klidně, jak beránek tu stál
a držel celou dobu, než chlap ho osedlal.

A sotva vylez do sedla, náš Dunny vyletěl,
hnal s chlapem rovnou po pláni a zbavit se ho chtěl:
hřbet znenadání skrčil, hned potom zase – švih!
a najednou se vzepjal, že stál jen na zadních.

Jsou pod ním vidět vršky hor, když Dun se rozproudí;
chlap k němu přirost jako hrb na hřbetě velbloudím.
Svůj knír si klidně kroutil, že řek bys o něm hned:
”Host v letním penzionu už čeká na oběd.”

Náš předák zatím sledoval ty všecky pokusy
a šel pak cizincovi říct, že od nás nemusí.
|: ”Když umíš s lasem tolik, co s koněm dovedeš,
pak nikam dál už nechoď a zůstaň, jestli chceš!” :|
```